

[Glensgård]

Statsministeren nævnte, at regeringen havde fuld ret til at indhente de oplysninger hos embedsmændene, som den fandt rigtigt. Det vil jeg ikke på nogen måde fratage statsministeren retten til, men den stak bilag, som statsministeren har oversendt til partierne, viser ganske tydeligt, at der ikke er tale om at få afklaret specielle sager. Den eneste begrundelse, der har været for den vel 25 cm store stak, vi har fået sendt, er, at statsministerens partisekretær har ment, at regeringens medlemmer skulle stå godt rustet til en valgkamp. Der er vel ikke tale om, at regeringen har forsøgt at få afsluttet specielle miljö-sager. Der er vel ikke tale om, at regeringen har forsøgt at få afsluttet specielle trafik-sager. Nej, alle svarene går ud på, at man i lige nøjagtigt den og den kommune, hvor socialdemokratiet tilfældigvis er i mindretal, skal være opmærksom på, at de og de ting rører sig i befolkningen. Man har altså fået svar på, at når købmand Jensen oppe i Nordjylland beklager sig over en ekspropriation, kan man give ham lige nøjagtigt det svar, at der er forskellige myndigheder, der behandler hans sag. Man har ikke søgt oplysningerne for at klare lige nøjagtigt problemet for købmand Jensen.

Men det, der er lagt op til, er som sagt ikke kun at få klaret de problemer, der har været i forbindelse med fadæsen fra hr. Ejner Hovgaard Christiansen. Vi ønsker at gå meget videre. Har der f. eks. været virksomheder, som har måttet vente på svar i miljøministeriet, i planstyrelsen, fordi embedsmændene har været optaget af socialdemokratisk valgkamp? Er der andre steder i centraladministrationen, hvor man fra regeringens side har grebet ind for at lave en politisk styring? Det svarede statsministeren ikke på.

Det er klart, at når en statsminister går på talerstolen og giver folketinget en undskyldning, må man også forvente, at folketinget er tilfreds, og derfor har jeg altså heller ikke i min begrundelse taget lige nøjagtigt den handling ind. Jeg sagde oven i købet: så langt, så godt. Jeg var altså tilfreds med, at statsministeren i den sag gav en undskyldning, men hvad der ellers foregår, både i centraladministrationen og i styrelserne ude i landet, er det mere interessant at få belyst.

Min partifælle hr. Kjærullf-Schmidt og andre vil i løbet af dagen i dag tage fat på

eksakte problemstillinger, hvor vi anmoder regeringen om at bekræfte eller afkræfte, at der foregår en stærk socialdemokratisk politisk styring af forskellige embedsmænd og forskellige institutioner. Jeg kan selvfølgelig ikke på nuværende tidspunkt forvente, at statsministeren besvarer nogen af de spørgsmål, jeg stillede i begrundelsen, men vi får jo også en middagspause på et tidspunkt, og dér kan statsministeren få en kopi af, hvad jeg sagde i min indledning, så vi kan forvente, når spørgetiden engang i eftermiddag er slut, at statsministeren har læst indlægget igennem en gang til og derefter vil være i stand til at svare på de konkrete ting.

Ole Espersen (S):

Socialdemokratiet er overrasket over denne forespørgsel. Vi er overraskede, fordi statsministeren under sædvanligt parlamentarisk ansvar her i tinget har givet en klar redegørelse for det, som er genstanden for forespørgslen. Statsministeren har også udtrykt forståelse for, at den fremgangsmåde, der blev anvendt, har været kritiseret, og det blev erkendt, at kritikken var berettiget på væsentlige punkter.

På den baggrund er det meget, meget svært for os at se, hvad hensigten for hr. Glensgård og andre kan være i dag, ud over at vi naturligvis kan konstatere, at hr. Glensgård og andre medlemmer af fremskridtspartiet kom for sent med et onsdagsspørgsmål i forhold til andre partier; det er den eneste fornuftige forklaring, jeg kan se – om den så er fornuftig eller ej, må selvfølgelig afhænge af, hvilken målestok man anlægger.

Men da man har rejst forespørgslen, vil vi gerne benytte lejligheden til at præcisere et væsentligt spørgsmål. Det er for os en selvfølge og en nødvendighed, at en minister, der aflægger besøg i en kommune, uanset hvad anledningen er, er velorienteret om sager under hans ressort, sager, som berører netop den kommune. Ministrene har efter lovgivningen et væsentligt ansvar for forvaltningen, for gennemførelsen af landets love, og dette væsentlige ansvar deler ministrene ikke med andre personer. Derfor må konsekvensen naturligvis være, at ministre kan bede embedsmændene om at blive orienteret for at kunne leve op til den forpligtelse, jeg har beskrevet her, og socialdemokratiet vil til